

POROČILO O PRAKSI V TUJINI

Priimek in ime	Marinka Kurtin
Vpisna številka	1410260428
Podjetje	Centre for Entrepreneurship and Business Incubation (CEBI)
Čas trajanja prakse v tujini	5.10.2020 – 31.01.2021

Poročilo o praksi v tujini

Opišete svojo izkušnjo:

- Delo
- Sodelovanje z mentorjem
- Življenje v tujini, namestitve, hrana, prevoz ...
- Pridobljeno znanje
- Osebni razvoj
- Učenje tujih jezikov
- Razvoj socialnih kompetenc
- Razvoj medkulturnih kompetenc
- Razvoj digitalnih kompetenc – s katerimi programi ste delali, kako ste komunicirali z domačimi, kako ste razvijali svoje digitalne kompetence nasploh (pri delu in osebem življenju).
- Je bil Erasmus jezikovni tečaj (OLS) koristen in zakaj
- Bi priporočali Erasmus tudi drugim študentom in zakaj

Zapišite 3 strani, priložite tudi vaše fotografije. Vaše poročilo bo objavljeno na spletni strani in družbenih omrežjih.

ODHOD

Poletje v Piranu se je že zaključilo v zadnjih dnevih Septembra, jaz pa sem si z Erasmusom podaljšala svoje poletje in skočila na vročo Malto. Uradno se je moja praksa začela 5. Oktobra, da bi se pravilno aklimatizirala in osvojila svojo peš pot do pisarne sem se odločila, da se odpravim en teden pred začetkom prakse. Zaradi nenadnih novih pravil in določil v zvezi s covid-19 se je to še malce bolj zavleko in imela sem skoraj dva tedna raziskovanja na voljo. Na letalu sem bila v celi vrsti sama, tako da sem se lahko kar ulegla. Prihoda na Malto sem se veselila, ni me bilo strah in vse je potekalo brez zapletov. Najlepše je bilo sleči vse

odvečne dolge majice brž, ko me je taksist odložil, pa saj ne da je bilo tako mrzlo v Sloveniji tudi v kovčku je bilo preveč kilogramov. **Namig** za vse, ki se odpravljajo na Erasmus z RyanAir, obstaja Erasmus kartica za katero plačaš 10 EUR, nudi pa tu več ugodnosti, med drugim tudi večkrat brezplačno prtljago za na avion. Ampak, moraš svoj let rezervirati 28 dni pred dnevom letenja.

odvečne dolge majice brž, ko me je taksist odložil, pa saj ne da je bilo tako mrzlo v Sloveniji tudi v kovčku je bilo preveč kilogramov. **Namig** za vse, ki se odpravljajo na Erasmus z RyanAir, obstaja Erasmus kartica za katero plačaš 10 EUR, nudi pa tu več ugodnosti, med drugim tudi večkrat brezplačno prtljago za na avion. Ampak, moraš svoj let rezervirati 28 dni pred dnevom letenja.

STANOVANJE

V stanovanje, ki sem ga najela skupaj z dvema drugima sstanovalcema, sem se prva vselila jaz in bilo je zelo lepo, malce staro, ampak za 3 mlajše študente ravno prav. Iskanje stanovanja ni bilo ravno najlažje, saj več časa kot sem zapravila, da bi odkrila najbolj popolno stanovanje, na dobri lokaciji in seveda po ugodni ceni, sem vsak dan odkrila boljše in boljše ponudbe. Prvi mesec je naše stanovanje veljalo za najlepše med vsemi Erasmus študenti, ki smo se spoznali, počasi pa smo odkrivali vse več prelepih stanovanj. Pri odločitvi kakšno stanovanje si bomo

vzeli, nam je v veliko pomoč bila skupina na Facebooku, "Slovenci na Malti", kjer sem prišla v stik z zelo prijazno slovenko, ki me je opozorila na več stvari, ki jih je dobro preveriti, preden podpišeš pogodbo, kje ne stanovati, saj so ob dežju poplave itd. Aja in dva tedna preden sem odšla sem odkrila, da na Malto odhaja eno leto mlajša znanka iz osnovne šole, tako da sva skupaj iskali stanovanje in je bilo v stanovanju bolj domače, saj sem lahko govorila tudi slovensko. Tretji stanovalc pa je bil iz Nemčije in dali sva si pravilo, da pred njim vedno govoriva angleško, ker je vljudno, pa tudi zaradi izboljšanja angleščine.

veliko pomoč bila skupina na Facebooku, "Slovenci na Malti", kjer sem prišla v stik z zelo prijazno slovenko, ki me je opozorila na več stvari, ki jih je dobro preveriti, preden podpišeš pogodbo, kje ne stanovati, saj so ob dežju poplave itd. Aja in dva tedna preden sem odšla sem odkrila, da na Malto odhaja eno leto mlajša znanka iz osnovne šole, tako da sva skupaj iskali stanovanje in je bilo v stanovanju bolj domače, saj sem lahko govorila tudi slovensko. Tretji stanovalc pa je bil iz Nemčije in dali sva si pravilo, da pred njim vedno govoriva angleško, ker je vljudno, pa tudi zaradi izboljšanja angleščine.

PRVI TEDEN, PRVI VTISI

Prvi dnevi so bili moj dopust, zadala sem si da obkrožim celotno Malto, najdem skrite kotečke in spoznam nove ljudi. Obiskala sem Valletto, glavno mesto, kjer so ravno pred letom dni obnovili Triton fontano, privoščila sem si pico v meni najlepšem lokalu, ki ima mize postavljene po stopnicah navzdol in krasno vzdušje z lučkami.

V prvih dneh so bile moje noge glavno prevozno sredstvo, delala sem tudi po 20.000 korakov, ampak obiskala sem vse možne klife in naravne bazene. Vozila sem se z avtobusom, ki ni bil drag in lepo je bilo opazovati okolico ob poslušanju glazbe na avtobusu. Na začetku, ko še nisem poznala

Malte dovolj dobro in se mi nikamor

ni mudilo je bil avtobus super, kasneje pa je bilo prevažanje z avtobusom tudi stresno, saj niso bili točni, ali pa je bil "rush hour" in se avtobus praktično ni premaknil. O prometu na Malti bi se lahko še pogovarjali, otok je zelo majhen in naj bi z avtom rabil iz enega konca na drug samo 30 minut, vendar ti to lahko uspe le ob 6ih zjutraj,

saj je avtomobilov na tem majhnem otoku preveč. Gosto poseljenost Malte lahko začutiš na vsakem koraku, od tega da ni nobenega kotečka na Malti kjer ne boš srečal nobenega, do tega da je na žalost umazano in veliko smeti po ulicah in grozne gužve v trgovinah z živili. Srečo sem imela

da, sem Malto obiskala v času svetovne pandemije, ko je po vsem svetu manj turistov in sem izkusila Malto z manj turisti, ob pogovorih z drugimi, ki so obiskali Malto se vedno pritožujejo, da je preveč ljudi in gužve, no jaz sem jo imela malo manj.

Na Malti se v glavnem gradijo stavbe v nedogled, velikokrat se zgodi da zraven navadne hiše z dvema nadstropji stoji šestnadstropni stanovanjski blok. Znamenitost Malte so v hecu gradbena dvigala oz. žerjavi, ki so vsepovsod, če si v mestu vidiš vsaj tri pred sabo in če se obrneš okoli svoje osi še tri.

LJUDJE

Maltežani, ki sem jih spoznala in imela z njimi interakcije na ulici so bili zelo zabavni in neizmerno prijazni. Kot primer v Sloveniji mi še na prehodu za peščce kdaj ne ustavijo avti, na Malti se pa avti kar prijazno ustavljajo, te pustijo prečkati in z veseljem pomagajo, ko rabiš kakšno pomoč.

Priključila sem se v neko pohodniško skupino na facebooku, s katero sem prehodila velik del Malte in obhodila celotno obalo manjšega sosednjega otoka Goza. Člani pohodniške – trekking skupine so bili večinoma Maltežani, vendar tudi kakšni tujci, ki so se preselili zaradi dela na Malto. Vodič skupine je poznal vsak kamen Malte, ampak res dvignil je malo večji kamen sredi poti in kar naenkrat pod njim star vojaški jašek. Njegovi izleti so bili čudoviti,

med hojo smo se seveda pogovarjali, spoznavali, on pa nam je pripovedoval razne zgodbe, zgodovino in anegdote ob raziskovanju Malte. Na enem izletu sem omenila, da me zanima njihova hrana in naslednji teden je za celotno skupino organiziral že večerjo z vsemi tradicionalnimi jedmi. V tradicionalno kuhinjo sodi predvsem njihov zajček na več načinov, polži, hobotnica, dobro vino, ampak na splošno veliko morskega. Maltežko kuhinjo bi opisala, kot angleško-italijansko, Angleški zajtrk je zelo popularen in pa naslplah pitje črnega čaja, imajo pa tudi radi dobre okuse in morsko hrano, ki spomne na italijansko kuhinjo.

TUDI PRAKSO SEM OPRAVLJALA

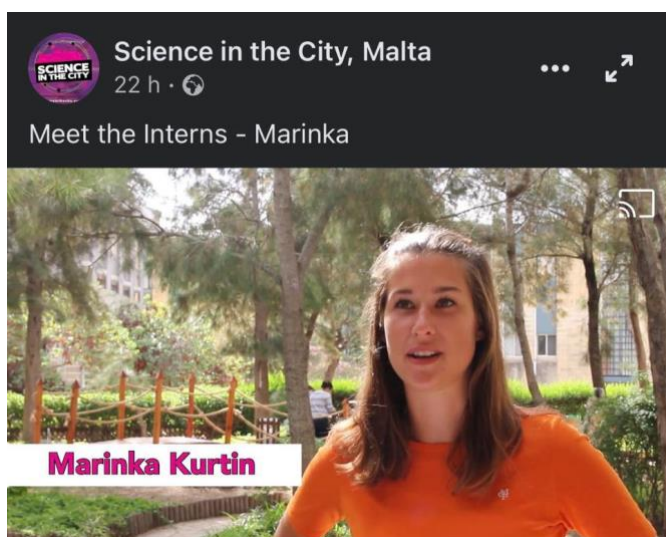
Bilo bi prav da kakšen odstavek namenim tudi mojemu delu, da ne bo kdo mislil, da sem samo uživala in raziskovala Malto. No, po najdaljšem tednu preden sem pričela s prakso je sledil uvodni dan. Z mano je začel tudi Pavol, Slovak in seveda sem bila tudi jaz kar na enkrat iz Slovaške. Do konca izmenjave sva morala naše "sodelavce" popravljati, kdo je iz kje in kje je katera država. Postala sva prava prijatelja, saj so obema bili prvi dnevi zelo stresni in nerazumljivi, saj sva prišla v tim, ko so bili že na polovici projekta. V pisarni so bili praktikanti večinoma iz Anglije, ki so zelo dobro komunicirali tudi z Maltežani, saj so se z angleščino rodili oboji. Težje je bilo, ko so naše

naloge razlagali angleži saj govorijo zelo hitro in v svojem dialektu, zato sva jih jaz in Pavol morala kdaj tudi ustaviti in jima reči, da nama razložijo bolj počasi, z manj okrasnimi pridevniki in lažje razumljivimi besedami. Najin mentor je bil kar zaposlen, vodil je več projektov, pisal razna besedila, imel tudi predavanja, tako da smo se z vprašanji najprej ustavili pri ostalih praktikantih, ki so bili tukaj pred nama že nekaj mesecev. Zaradi celotne situacije s coronom nas v pisarni ni smelo biti več kot 7, zato smo nekateri ene dneve delali kar od doma. Imeli smo zelo

redne sestanke preko zooma ali pa tudi individualne sestanke po potrebi preko komunikacijske platforme Slack. Zaradi dela od doma so bili tej sestanki nujno potrebni, saj smo si tako tudi dajali motivacijo za delo in imeli občutek, da smo del neke skupine. Mentor je kljub njegovi visoki zasedenosti opazil vse malenkosti, tudi če je kdo bil bolj odsoten ali ni dobro razumel, se mu je posvetil in zelo dobro pomagal.

V pisarni se nenehno menjavajo praktikanti, tako da so tisti, ki so ofhajali morali predati naloge in projekte na naju dva, oz. sprejela sva naloge in projekte, ki so nama odgovarjala, jaz sem raje pomagala pri dizajnu in ustvarjanju kakšnih grafik, Pavol pa se je raje pridružil skipini, ki je sestavljala revijo, saj je raje pisal besedila. Prevezela sem še en manjši projekt CineXjenja, ki povezuje kino oz. film (cinema) in znanost (science). V sodelovanju s Centrom za kreativnost na Malti (Spazju Kreativ), kjer so razne predstave, razstave ter predvajajo tudi filme, sem vodila mesečne dogodke. Izbrali smo film ali dokumentarec, ter glede na temo filma priklicali par govornikov, ki so imeli po ogledanem filmu govor, ki je vodil v debato, saj smo želeli tudi gledalce vključiti v tematiko in razložiti vsa vprašanja, ki so se pojavila. Število dovoljenih gledalcev je bilo zaradi covida omejeno, zato smo debate tudi streamali na facebook, kjer so lahko tudi drugi sodelovali.

V času prakse sem začela spoznavati in uporabljati programe iz Adobe Creative Clouda, npr. InDesign, Premiere, Illustrator in Photoshop, urejali smo tudi speltno stran z Wordpress sistemom. V sklopu prakse smo imeli tudi različne delavnice o tem kako pisati za PR imeli smo tudi uvod v analitiko in SEO. Žal pa se je moj čas prakse izteke pred bolj umirjenim obdobjem v pisarni, ko bi lahko še znanje nadgrajevala.

Večino časa moje prakse smo bili kar zaposleni s projektom oz. festivalom Science in the City, ki je vedno, da zdaj potekal na ulicah Vallette. Leto 2020 je seveda zahtevalo drugače in smo na koncu festival izpeljali v digitalni obliki. Zbrali smo organizacije, ki so sodelovale in skupaj z njimi ustvarili vsebine, ki smo jih predvajali v živo 3 dni iz studia, nekatere aktivnosti pa so potekale prav v studio. Pri celotni organizaciji smo morali paziti tudi na predpise za preprečevanje širjenje virusa. Med samim potekom festivala smo vsi bili zadolženi za nekaj, tako da je vse potekalo po planu in so si nastopajoči sledili po vrsti. Rezultate smo merili s številom gledalcev in njihovo interakcijo med samim festivalom. Nekatere aktivnosti so bile bolj obiskane in imele več aktivnih gledalcev, a smo z rezultatom bili zadovoljni, saj je bilo za vse čisto nekaj novega in drugačnega.